

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA
PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 5670/16
Alan PRAUNSPERGER
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 11. siječnja 2022. u odboru u sastavu:

Erik Wennerström, *predsjednik*,
Lorraine Schembri Orland,
Ioannis Ktistakis, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnice Odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 5670/16) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Alan Praunspenger, koji je rođen 1948. godine i živi u Rabu („podnositelj zahtjeva”) i kojeg je zastupao g. H. Vukić, odvjetnik iz Rijeke, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 19. siječnja 2016.;

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovorima o neizvršenju presude i jednakosti stranaka u postupku, a da se ostatak zahtjeva odbaci kao nedopušten;

očitovanja stranaka;
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

SADRŽAJ PREDMETA

1. Dana 28. rujna 2001. podnositelj zahtjeva podnio je Općinskom sudu u Opatiji prijedlog za izvršenje presude istog suda kojom je stambenoj zadruzi O. („dužnik”) naloženo da mu isplati određeni novčani iznos. U konačnici je zatražio provođenje ovrhe na stanu, vlasništvo nad kojim je osporio izvjesni B.M. u istodobnom parničnom postupku pokrenutom 21. kolovoza 2012. u kojem je podnositelj bio tuženik.

2. U tijeku ovršnog postupka Ustavni sud, povodom B.M.-ove ustavne tužbe i prijedloga za određivanje privremene mjere, odgodio je prodaju stana zakazanu za 20. srpnja 2015. godine.

3. Dana 19. travnja 2016. Vrhovni sud u istodobnom je parničnom postupku proglasio ovrhu nedopuštenom utvrdivši da je vlasništvo na predmetnom stanu bilo preneseno s dužnika na B.M.-a prije nego što je podnositelj zahtjeva podnio prijedlog za ovrhu. Privremena mjera ukinuta je 25. svibnja 2016., a ovršni postupak na kraju je obustavljen 16. rujna 2016. godine.

4. Podnositelj zahtjeva prigovorio je na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 prvo zbog odgode ovrhe, a potom i zbog neizvršenja presude Općinskog suda u Opatiji donesene u njegovu korist. Prigovorio je i na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije da nije bio obaviješten o ustavnoj tužbi i prijedlogu za određivanje privremene mjere koje je podnio B.M. niti mu je dana prilika da se o njima očituje.

OCJENA SUDA

A. Navodna povreda članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 zbog neizvršenja domaće presude

5. U svom prvotnom zahtjevu Sudu od 19. siječnja 2016. podnositelj zahtjeva prigovorio je zbog odgode izvršenja presude Općinskog suda u Opatiji donesene u njegovu korist, odnosno, zbog prekomjerne duljine trajanja predmetnog ovršnog postupka. Nije prigovorio istodobnom parničnom postupku u kojem je Vrhovni sud na kraju tu ovrhu proglasio nedopuštenom. Taj je postupak spomenuo samo usputno navodeći da je B.M. pokrenuo taj postupak, ali je kasnije odustao od tužbe.

6. Podnositelj je tek u svojem očitovanju od 18. listopada 2017. prigovorio ishodu tog parničnog postupka, koji je okončan 11. studenoga 2016., kada je Ustavni sud obavijestio podnositeljeva punomoćnika o svojoj odluci kojom odbija njegovu ustavnu tužbu podnesenu protiv presude Vrhovnog suda od 19. travnja 2016. godine.

7. Iz toga proizlazi da, u dijelu u kojem se podnositeljev prigovor na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 odnosi na neizvršenje presude Općinskog suda u Opatiji, podnositelj nije poštovao rok od šest mjeseci. U tom pogledu treba napomenuti da se prigovor kvalificira činjenicama navedenima u okviru istoga, a ne samo pravnim temeljima ili tvrdnjama na koje se poziva (vidi, među brojnim drugim izvorima prava, *Radomilja i drugi protiv Hrvatske* [VV], br. 37685/10 i 22768/12, stavci 113. – 114., 20. ožujka 2018.). Stoga se Vladin prigovor o nedopuštenosti na temelju nepoštovanja roka od šest mjeseci mora prihvatiti.

8. U mjeri u kojoj se ipak može smatrati da podnositelj zahtjeva prigovara ne samo neizvršenju kao takvom već i prekomjernoj duljini trajanja ovršnog

postupka, Sud primjećuje da je podnositelj zahtjeva već prigovorio na temelju članka 6. stavka 1. i članka 13. Konvencije zbog duljine trajanja tog postupka i nepostojanja djelotvornog pravnog sredstva u tom pogledu u prethodnom zahtjevu br. 28286/10. Odlukom od 28. svibnja 2013. Sud je izbrisao taj zahtjev sa svoje liste na temelju prijateljskog rješenja prema kojem je podnositelj zahtjeva pristao odreći se svih daljnjih potraživanja protiv Hrvatske u pogledu činjenica koje su dovele do podnošenja tog zahtjeva, a Vlada je zauzvrat obećala da će mu isplatiti iznos od 6.580,00 eura, koji obuhvaća bilo koju nematerijalnu štetu, kao i troškove i izdatke (vidi *Praunspenger protiv Hrvatske* (odl.), br. 28286/10, 28. svibnja 2013.).

9. U takvim okolnostima podnositelj zahtjeva ima pravo prigovoriti samo zbog prekomjerne duljine trajanja ovršnog postupka u razdoblju nakon donošenja odluke Suda o brisanju od 28. svibnja 2013. godine. Međutim, duljina trajanja tog postupka u tom razdoblju u velikoj je mjeri ovisila o duljini trajanja istodobnog parničnog postupka radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Taj parnični postupak u tom je razdoblju trajao tri godine i četiri mjeseca, a ukupno je trajao četiri godine i dva mjeseca, na četiri razine nadležnosti, što se ne može smatrati prekomjernim. Štoviše, tijekom tog postupka Ustavni sud naložio je odgodu prodaje stana, čime se zapravo zastalo s ovršnim postupkom.

10. S obzirom na gore navedeno, Sud utvrđuje da je ovaj prigovor nedopušten na temelju članka 35. stavka 1. i stavka 3. točke (a) Konvencije zbog nepoštovanja roka od šest mjeseci te kao očigledno neosnovan i da se stoga mora odbaciti sukladno članku 35. stavku 4. Konvencije.

B. Navodna povreda članka 6. stavka 1. zbog povrede načela jednakosti stranaka u postupku

11. Sud ponavlja da načelo jednakosti stranaka u postupku, koje je jedan od elemenata šireg pojma poštenog suđenja, zahtijeva da se svakoj stranci mora dati prilika da se upozna s očitovanjima koje je druga stranka dostavila ili dokazima koje je predložila i da se o njima očituje (vidi, primjerice, *Hrdalo protiv Hrvatske*, br. 23272/07, stavak 34., 27. rujna 2011.). Međutim, u iznimnim slučajevima, kada, primjerice, djelotvornost tražene mjere ovisi o brzom postupku donošenja odluka, možda neće biti moguće odmah ispuniti sve pretpostavke članka 6. (vidi, primjerice, *Micallef protiv Malte* [VV], br. 17056/06, stavak 86., ECHR 2009).

12. S tim u vezi Sud primjećuje da je B.M. ustavnu tužbu zajedno s prijedlogom za određivanje privremene mjere odgode ovrhe podnio 8. srpnja 2015. godine i da je Ustavni sud odredio predloženu mjeru šest radnih dana kasnije, 17. srpnja 2015. godine, odnosno samo tri dana prije zakazane prodaje predmetnog stana (vidi stavak 2. ove odluke). U tim okolnostima Sud se slaže s Vladom da jednostavno nije bilo dovoljno vremena da se podnositelja zahtjeva obavijesti o B.M.-ovoj ustavnoj tužbi ili

njegovu prijedlogu za određivanje privremene mjere i da mu se pruži prilika da se očituje o tim podnescima.

13. Treba napomenuti i da je podnositelj zahtjeva 5. travnja 2016. godine pozvao Ustavni sud da što prije odluči o ustavnoj tužbi B.M.-a kako bi se privremena mjera mogla ukinuti. Kao odgovor, dana 11. travnja 2016. Ustavni sud pozvao je Vrhovni sud da donese odluku u istodobnom parničnom postupku, što je Vrhovni sud učinio osam dana kasnije, 19. travnja 2016.

14. Navedeno ukazuje na to da ništa nije sprječavalo podnositelja da se Ustavnom sudu obrati ranije, odnosno odmah nakon što je saznao razloge za odgodu prodaje predmetnog stana. Nadalje ukazuje na to da se podnositelj mogao obratiti Ustavnom sudu iznoseći svoje tvrdnje o tome zašto određivanje privremene mjere nije bilo opravdano i zatražiti da se mjera ukine i prije donošenja odluke o B.M.-ovoj ustavnoj tužbi.

15. Iz toga proizlazi da je ovaj prigovor nedopušten na temelju članka 35. stavka 3. točke (a) Konvencije kao očigledno neosnovan i da se stoga mora odbaciti sukladno članku 35. stavku 4. Konvencije.

16. S obzirom na taj zaključak Sud ne smatra potrebnim ispitati preostali prigovor Vlade o nedopuštenosti, odnosno da, na temelju kriterija iz predmeta *Micallef* (vidi gore navedeni predmet *Micallef*, stavci 84. – 85.), članak 6. stavak 1. Konvencije nije bio primjenjiv na postupak pred Ustavnim sudom u vezi s određivanjem privremene mjere.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 3. veljače 2022.

Liv Tigerstedt
Zamjenica tajnice

Erik Wennerström
Predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ODLUKA PRAUNSPERGER protiv HRVATSKE

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524